

Hospitalita



PO STALETÍCH
ODCHÁZÍME Z PRAHY
A NOVÉHO MĚSTA

**BOJ S COVIDEM
POKRAČUJE**

POMÁHÁME U NÁS
I V ZAHRANIČÍ

ZDARMA

OBSAH

4 Krátce...

ŘÁD A KŘESŤANSKÝ SVĚT

- 8 Vizovice v první linii boje s koronavirem
- 9 Náš postoj k očkování proti COVID-19
- 10 Po 400 letech odcházíme z pražského Františku
- 14 Nemocnice Na Františku v letopočtech
- 16 Nové Město nad Metují předáváme děkanství
- 18 „Česká“ covidová izolační jednotka v Africe
- 20 Dobrovolnická čísla po 4 letech programu
- 22 Zemřela naše spolupracovnice Klementina Kubičiková
- 24 Bratislavská nemocnica v čase covidu
- 26 MUDr. Mário Mikloši, Ph.D.
Nový riaditeľ vo vedení našej bratislavskej nemocnice

ŽIVOT A ZDRAVÍ

- 28 Koncertní sál v době koronaviru
- 30 Mše svaté opět ve starém nemocničním sále
- 31 Encyklopedie dobrých skutků - knižní tip

HISTORIE ŘÁDU

- 32 Příběh kláštera v Novém Městě nad Metují
- 35 Fr. Jordán František Pechal

SPIRITUALITA

- 38 Světový den nemocných & papež František
- 41 Z dopisů sv. Jana z Boha
- 43 Papež František na twitteru
- 42 Co připravujeme a co nás čeká
- 44 Batibo, Kamerun - Misijní projekt 2021



MILÉ SESTRY A MILÍ BRATŘI,

vstupujeme do nového roku, vstupujeme do druhého roku boje s pandemií onemocnění COVID-19. V boji, kdy nikdo z nás neví, jak dlouho bude ještě trvat, od loňského jara zemřelo na celém světě mnoho lidí a mnoho jich leží v nemocnicích. Byly vloženy nemalé částky do tohoto boje. Všichni společně věříme, že návrat do trochu běžného života přijde již brzy. Zároveň si všichni více, než kdy před tím, uvědomujeme hodnoty, které jsou v tuto chvíli ohrožené a potlačené – hodnoty jako jsou zdraví, možnost setkávat se, cestovat a všechny možné společenské aktivity. Naše životy se mění, zaběhnuté koleje každodenních činností dnes vypadají úplně jinak. A klademe si otázku, zda něco není špatně? Proč a co nám chce Bůh říci? Já též neznám odpověď na všechny otázky, které se nám vynořují každý den. Vím jen pouze to, že každému z nás byl dán ten největší dar od Boha – život. Sami jsme si ne zvolili, že se „octneme“ na tomto světě. A tak přenechejme i další režii našich životů Bohu Stvořiteli. Vše, co mu dnes svěříme, nás oprostí od našich starostí, které stejně nejsme schopni řešit. Věnujme se tomu, na co stačíme. A to je jakákoli pomoc blízkému člověku. Budoucnost nechme na Pánu. Přeji vám v letošním roce 2021 hojnost Božích milostí a zdraví!

V modlitbách s vámi

Br. Martin Macek, OH
představený milosrdných bratří
v České republice a na Slovensku

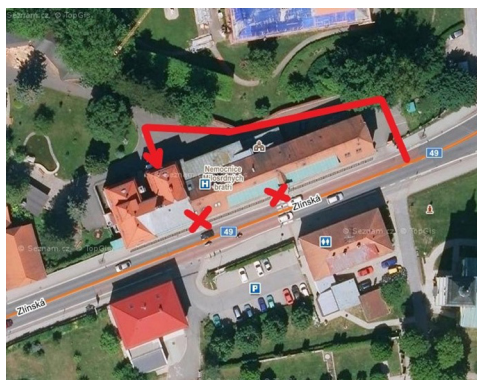


krátce...

I Antigenní testování pro veřejnost v NMB Vizovice

Nabízíme bezplatné testování antigenními testy na COVID-19 v interní ambulanci naší nemocnice.

Objednávejte se na čísle **577 005 818** nebo e-mailu **covid@nmbvizovice.cz**.



I Naši kandidáti v Itálii

Naši dva čeští kandidáti Marek a Filip byli přijati k další formaci v rádo-vém noviciátu v italské Brescii, kde jejich kandidatura bude pokračovat po 8 měsících, které strávili s brněnskou komunitou. Budou se zde intenzivně připravovat na vstup do noviciátu.

Ať jim Pán na přímlovu svatého Jana z Boha žehná, dá sílu a vytrvalost. Ať je chrání a vede Panna Maria, Matka Dobré Rady.

I vás všechny poprosíme o modlitbu za naše kandidáty, děkujeme!

Projekt jednotného evropského noviciátu v italské Brescii byl zahájen před dvěma lety. Kvůli pandemii koronaviru byla jeho příprava pozastavena, dnes se však na plánech opět začalo pracovat. Každý, kdo bude chtít nyní do řádu vstoupit, bude svoji formaci absolvovat právě tam.

V blízké době plánujeme do Itálie přesunout i naši střeoevropskou kandidaturu, která momentálně sídlí v Brně, aby se kandidáti mohli mimo jiné připravovat na formaci i jazykově. Magistrem kandidátů zde pak bude náš spolumagistr Michael.



I Restaurování pokračuje, tentokrát na kazatelně a plánujeme zrestaurovat i hlavní oltář

Kazatelny jsou dnes v kostelích využívány již zřídka, přesto patří k nedílným součástem sakrální architektury. V minulosti byly umísťovány do místa, odkud se hlas dobře šířil do lodě kostela a lidé mohli dobře slyšet. Dnes už nejsou potřeba, ale jako součást architektury si jistě zaslouží naši pozornost a péči. Díky podpoře Statutárního města Brna jsme se hned na začátku roku mohli vrhnout na restaurování kazatel-

ny sochaře Schweigela v kostele našeho brněnského kláštera. Práce se chopila dílna Jany Severinové S:LUKAS.

Vedle toho letos plánujeme zahájit další víceletý projekt restaurování hlavního oltáře kostela, který pochází taktéž ze Schweigelovy dílny. Umělý mramor, leštěná bělá soch a zlacené dekorační prvky potřebují po staletích obnovit. V minulých desetiletích byl sice oltář očištěn od prachu a nečistot, vyžaduje však větší zásah. Mnoho prvků je poškozených, části architektury jsou ulomené a potřebují obnovit.

I Hlasujte v soutěži o nejlépe opravenou památku

Naše snahy v restaurování památek můžete podpořit hlasováním v soutěži o nejlépe opravenou památku v Jihomoravském kraji, do které jsme přihlásili fresky Josefa Sterna v našem brněnském kostele sv. Leopolda. Fresky jsme opravovali v letech 2019–2020 ve spolupráci s dílnou S:LUKAS.

SMS ve tvaru
HLA PAMATKY

posílejte na číslo
736 301 599

Více informací o soutěži na našem webu www.milosrdni.cz a na stránkách Jihomoravského kraje www.kr-jihomoravsky.cz.





I Zemřel P. František Lízna, jezuita a laureát Ceny Celestýna Opitze

„Doporučuju všem lidem, aby nemoc brali jako velký dar od Pána Boha; člověk při ní musí dělat jakousi revizi toho, co má nebo nemá, o co se rozdělit. A taky aby šli na pouť, protože ta uzdravuje psychicky nebo i fyzicky, psychicky v každém případě. Než jsem šel, tak se mě ptali, jestli nějak trénuju. Tak jsem jim říkal, že to bych se leda vysiloval předem a že se trénuju přitom, když jdu.“ Slova otce Františka Lízny, jezuitského kněze, vězeňského kaplana a laureáta ocenění za vzor v péči o nemocné a potřebné z roku 2012, který zemřel ve čtvrtek 4. 3. 2021 ve věku nedožitých 80 let na komplikace spojené s onemocněním COVID-19.

Odpocinutí věčné, dej mu Pane!



I Začala poslední fáze opravy varhan ve Valticích

Do poslední etapy restaurování varhan v našem klášterním kostele sv. Augustina ve Valticích jsme se pustili hned v prvních dnech tohoto roku s varhanářem Petrem Stehlíkem.

Celková rekonstrukce nástroje byla zahájena v roce 2017, kdy jsme spolu s varhanářem Ivo Roháčem obnovili vzduchové hospodářství varhan. V roce 2019 provedl varhanář Petr Stehlík rekonstrukci hracího stolu. Poslední etapu nyní představuje restaurování traktury, vzdušnic, píšťalnic a píšťal, a poté bude nástroj po funkční stránce zcela obnoven.

Po dokončení pevně věříme, že nástroj bude sloužit veřejnosti nejenom

při pravidelných bohoslužbách, ale protože se jedná o velice kvalitní nástroj s autentickým zvukem varhanářské tradice z počátku 20. století (skříň varhan, kterou restaurování ještě čeká, je pak z 18. století), rádi nástroj poskytneme k dispozici k varhanním koncertům či cvičení a studiu varhaníků. Ve Valticích je již tradičně pořádána Mezinárodní letní škola staré hudby, další nástroj tedy varhaníci jistě uvítají, a nabídne se tak přínosné rozšíření možností tohoto festivalu.

I Prekvapenie pre obyvateľov Skalice: obnovené hroby rehoľníkov

Skalica je miesto, kde milosrdní bratia zanechali hlbokú stopu: v tamojšej nemocnici, ktorú viedli, v kostole, miestnom kláštore i medzi obyvateľmi tohto sympatického mestečka na Záhorí. Pričinili sa o zveľadenie a rozvoj Kláštora Najsvätejšej Trojice – v čase, keď naša mestská rada dostala povolenie od cisára Františka II. (v r. 1796). V tom čase im bol totiž zverený objekt, ktorý predtým využívali bosí karmelitáni. Milosrdní bratia tu pôsobili až do r. 1950, do zásahu komunistického režimu. Dnes už v Skalici rehoľa milosrdných bratov aktívne nepôsobí, ale tamojší cintorín je veľkým svedkom ich dôležitej

služby v podobe pomníčkov a hrobov, v ktorých odpočívajú telá týchto Božích služobníkov.

Rehoľa sa nedávno rozhodla obnoviť tieto hroby po mnohých rokoch a osočný výsledok jej snaženia môžete vidieť na fotografiách.





VIZOVICE V PRVNÍ LINII BOJE S KORONAVIREM

Naše nemocnice na podzim 2020 prošla složitou zatěžkávací zkouškou. Nestihli jsme se vyrovnat s tragickou ztrátou našich dvou oblíbených sester a potkala nás další rána v podobě rozšíření onemocnění COVID-19.

Během dvou týdnů jsme měli na oddělení 29 pozitivních pacientů. Ocitli jsme se tak v první linii. Zavedli jsme přísná hygienická opatření, izolovali pacienty na 2. patro.

Onemocnění se však rychle rozšířilo i mezi ošetřující personál. V jednu chvíli jsme měli 23 pozitivních zaměstnanců a dalších 10 zaměstnanců bylo ve stavu nemocných z jiných důvodů. Představovalo to téměř polovinu práce neschopných zaměst-

nanců. Dostali jsme se do situace, kdy se neměl kdo o pacienty starat. Naštěstí se k nám přihlásilo 6 dobrovolníků a krajský úřad nám poslal dalších 6 studentů na výpomoc při ošetřování pacientů.

Pracovní kolektiv se v této vypjaté situaci ještě více semkl a dokázal situaci skvěle zvládnout.

Chtěla bych poděkovat celému personálu i brigádníkům za obětavost, statečnost, nasazení a zvládání této mimořádně náročné situace.

Děkuji také všem občanům Vizovic za pomoc, podporu a modlitby.

*Ing. Zdeňka Vlčková
ředitelka NMB Vizovice*





NÁŠ POSTOJ K OČKOVÁNÍ PROTI COVID-19

Jelikož se na nás obrací mnoho lidí s prosbou o radu či doporučení v souvislosti s očkováním proti onemocnění COVID-19 způsobené koronavirem, chtěli bychom shrnout důležité informace:

- Papež František doporučil všem, aby přistoupili k očkování z úcty k ostatním.
- Očkování proti koronaviru není záležitostí ochrany jednotlivce, ale celé společnosti.
- Papež František a Benedikt XVI. sami podstoupili očkování proti koronaviru
- Biskupská konference i papežský stolec vydali souhlasné stanovisko s nabízenými vakcínami proti koronaviru.
- Souhlasné stanovisko vydalo vedení řádu milosrdných bratří v Římě i vedení naší provincie ve Vídni
- Očkování probíhá ve všech demokratických zemích Evropy a světa se souhlasem Světové zdravotnické organizace.
- Pokud by chtěl kdokoli, komu je přes 70 let (70+), poradit s tzv. registrací a pomoci se do očkovacího

systemu přihlásit, může se přijít poradit v naší lékárně na Vídeňské ulici v Brně, naše magistry rády poradí a případně i provedou registraci pro očkování proti koronaviru, objednájí vás na určité datum a vysvětlí vše potřebné. Toto poradenství bude v lékárně každý den.

- Prosíme, vyvarujme se šíření poplašných, zavádějících a nepravdivých zpráv, které na internetu a ve společnosti kolují od lidí, kteří se pokládají za tzv. odborníky. Máme právo se rozhodnout svobodně, každý sám za sebe a dobrovolně, proto se nenechme ovlivňovat davyými dezinformacemi.

Na závěr, prosíme, modleme se za ty, kteří v tomto očkovacím systému na celém světě pracují, aby se jejich úsilím podařilo ukončit současnou pandemii. Modleme se za nemocné a přetížený personál v nemocnicích a všechny, kteří s koronavirem jakkoliv bojují.

Podrobnější stanovisko církevních autorit k očkování, především zprávu České biskupské konference, naleznete na webu www.cirkev.cz.



PO 400 LET ODCHÁZÍME Z PRAŽSKÉHO FRANTIŠKU

Jak jsme informovali v minulém čísle našeho zpravodaje, na konci roku 2020 proběhla velká změna v našem pražském kostele sv. Šimona a Judy, kterou se po 400 letech uzavírá naše působení na nábreží Vltavy v centru Prahy, na Františku. Kostel byl po mnoha letech příprav předán do vlastnictví města Prahy, která vlastní i Nemocnici Na Františku provozovanou městskou částí Praha 1. V kostele bude i nadále sídlit Symfonický orchestr hl. města Prahy FOK. Na podrobnější informace k předání jsme se ptali provinčního delegáta br. Martina Macka.



Převod kostela byl dlouhý a náročný proces, jak probíhal a jaký byl vůbec důvod převodu do vlastnictví Prahy?

Samotný proces převedení kostela sv. Šimona a Judy byl až tou poslední a nejtěžší fází. Je potřeba si na prvním místě uvědomit, proč k této závěrečné fázi vůbec došlo. Původ tohoto problému sahá do roku 1948, kdy byl církevní majetek zabaven tehdejší vládnoucí Komunistickou stranou Československa. Tehdy se utvořil zákon, kdy církve, téměř ze dne na den, přišly o majetek, který spravovaly po celá staletí, a který byl založen a dotován šlechtou a drobnými dárci. Tak připadl společnosti, lépe řečeno vládnoucí straně, která na rozvoji tohoto majetku nenesla jakýkoliv podíl. Naši spolubratři mohli ještě nějaký čas v nemocnici (dnešní Nemocnici Na Františku) pracovat, ale v roce 1961 museli konvent i kostel opustit. Tím přestal kostel sv. Šimona a Judy postupně sloužit svému účelu. Město v něm zřídilo sklad. Až v 80. letech se celý kostel generálně rekonstruoval na koncertní sál. Z velké části se přebudovala dispozice celého



Kostela včetně hlavních přístupových dveří a vytvořilo se zázemí pro administrativu spojenou s organizováním kulturních akcí. Tím se dostáváme k zásadnímu faktu. Když jsme po roce 2007 začali více uvažovat o budoucnosti spojené s provozem kostela, čekala nás ještě jedna zásadní věc. Rozhodnutí o církevních restitucích, které přišlo zákonem až v roce 2013. Zde se církevní společenství, včetně nás milosrdných bratří, dozvědělo, který majetek jim bude navrácen. V našem případě nám naše nemocnice, do které jsme přišli v roce 1620, navracena nebyla. Důvodem bylo, že se tzv. restituční zákon vztahoval pouze na majetek, který vlastnil stát, jenž majetek v roce 1948 zabavil. Stát však v 90. letech převedl Nemocnici Na Františku na Hl. město Prahu a tím si zajistil, že uvedenou ne-

mocnici vracet v restitucích nemusí. Navrácen byl pouze kostel sv. Šimona a Judy. Museli jsme vytvořit strategii, jak využít navrácený majetek. Bez zázemí a nemocnice však tento kostel již nedával smysl. Proto jsme spolupracovali s FOK i s Prahou. Postupem času jsme začali uvažovat o variantě převedení kostela na Prahu. Tuto variantu jsme během posledních let rozpracovávali a bez větších problémů na obou stranách došlo v roce 2020 ke schválení a následné realizaci.

Kostel by i nadále měl sloužit jako základna FOK, víme už dnes ale o nějakých zásadních změnách, které by zde měly proběhnout?

Magistrát hlavního města Prahy chce i nadále v kostele sv. Šimona a Judy nabízet občanům kvalitní hudbu,





včetně programů pro děti a studenty, které jsou velmi úspěšné. Základním faktem uskutečnění převodu kostela na Prahu je, že tento kostel zůstane i nadále v majetku hlavního města. Jak bude do budoucna FOK a hlavní město Praha, která FOK zřizuje a financuje, rozvíjet koncertní strategii v kostele, nedokážu nyní říci. Velmi tuto skutečnost jistě ovlivní i dnešní pandemická doba. Jsem si ale jist, že FOK společně s Prahou najdou i do budoucna cestu, jak oslovit posluchače různými způsoby.

Vlastnictví kostela milosrdnými bratry přinášelo velkou výhodu možnosti organizování vlastních akcí. Chystá se v tomto směru nějaká změna, anebo například udílení Cen Celestýna Opitze zde zůstane i nadále?

Máme snahu, aby forma koncertů s udílením Cen Celestýna Opitze zůstala stejná, nebo alespoň obdobná. Zase se vrátím k dnešní pandemické době. Spíše se nyní zamýšlíme nad možností uskutečnění koncertu v příhodnějším termínu, jelikož v loňském roce 2020 jsme byli nuceni koncert z důvodu opatření vyhlášených vládou ČR zrušit. V letošním roce 2021 plánujeme tento koncert v letních měsících. Je ale velmi pravděpodobné, že se uskuteční za jiných podmínek než před dvěma lety. Například, že bude omezena kapacita diváků. Ale jelikož se tento koncert již tradičně vysílá live na TV NOE, diváci o tuto událost nepřijdou.





Máte nějaké zprávy, jak kostel a působení FOK zasáhla současná koronavirová krize?

FOK nepůsobí pouze v našem kostele, ale i na jiných místech. Jeho hlavním sídlem je Obecní dům v Praze na náměstí Republiky. Pandemie zasáhla nejen FOK, ale veškerou kulturní scénu. Přes všechny problémy existují snahy zůstat v kontaktu s posluchači prostřednictvím on-line koncertů a dalších akcí. Sám jsem byl na jeden takový pořad pozván koncem loňského roku, který byl na téma rok 1620. Hovořil jsem zde o příchodu milosrdných bratří do dnešní Nemocnice Na Františku. Takže různými aktivitami se dá komunikovat s posluchači. A možná tyto streamované pořady zaujmou i někoho, kdo by jinak na koncert nešel.

Znamená opuštění areálu nemocnice a kostela na Františku úplný odchod milosrdných bratří z Prahy, anebo bude možné milosrdné bratry v Praze i nadále potkat?

Jak jsem již na začátku rozhovoru řekl, museli jsme přikročit k velmi bolestivému rozhodnutí, ale k velice důležitému. A museli jsme začít pracovat na nové strategii života a práce řádu milosrdných bratří v ČR. Důvod pro toto rozhodnutí je především nevrácení veškerého majetku,

nebo neúplné navrácení. Pokud bych to měl vysvětlit velice ve zkratce, těžko se pracuje, když se úplně změnily podmínky. Proto se soustředíme na konventy, kde máme vypracovanou strategii do budoucna. Tam, kde jsme zázemí z velké části ztratili, jako je například Praha, tak odtud jsme se rozhodli odejít. Tyto změny ale v žádném případě neznamenají, že chceme „pálit mosty“. Naopak se snažíme navazovat a udržovat kontakty ve všech regionech. Asi raritou je například náš návrat na Kuks, když jsme zde měli po 80 letech, co z Kuku odešla komunita bratří, formační víkendové setkání. Každým rokem se sem vracíme velice rádi, a vracet se budeme jistě i do Prahy.

Existují již plány, jak využít finance z prodeje kostela?

V současné době připravujeme koncepci pro využití areálu našeho kláštera v Brně. Prvním krokem je výstavba domu především pro naše zaměstnance, chceme rozšířit naši mateřskou školu a poskytnout dětem lepší zázemí. Avšak kromě tohoto dlouhodobého plánu na nové uspořádání areálu v Brně je naší prioritou starost o naše nemocné a potřebné. Tuto činnost vykonáváme v naší nemocnici ve Vizovicích a úzce též spolupracujeme s Hospicem sv. Alžběty v Brně.

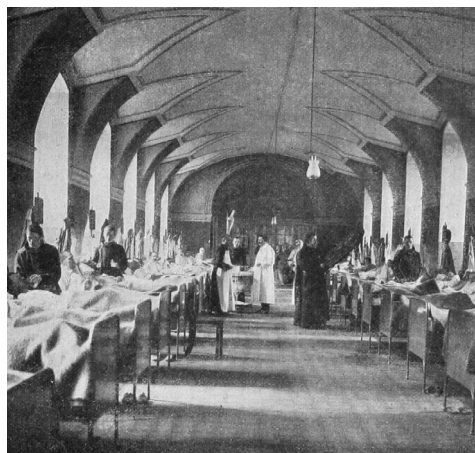


NEMOCNICE NA FRANTIŠKU V LETOPOČTECH

1. pol. 14. století – první zmínky o špitálu na vltavském nábřeží Starého Města, založen Bohuslavem z Olbramovic pravděpodobně v roce 1320, nemocnice je tak nejdéle nepřetržitě fungující zdravotní zařízení ve střední Evropě

1354 – první pražský arcibiskup Arnošt z Pardubic nechává dokončit stavbu špitálu a světlí kapli sv. Šimona a Judy

1368 – Karel IV. a arcibiskup Jan Očko z Vlašimi zakládají nadaci na provoz špitálu o 24 lůžkách



1620 – císař Ferdinand II. po porážce protestantského hnutí zve milosrdné bratry do Prahy a svěřuje jim špitál Na Františku do správy a vlastnictví; v dekretu vyzývá všechny panovníky a úředníky českých zemí současné a budoucí, aby milosrdné bratry v jejich působení podporovali, kapacita navýšena na 55 lůžek

1703 – dostavěno 1. poschodí, nemocnice má 90 lůžek

1783 – císař Josef II. schvaluje plány dalšího rozvoje nemocnice, navazuje na významné finanční dary matky Marie Terezie na zvelebení nemocnice



7. února 1847 – milosrdný bratr a lékař Celestýn Opitz v nemocnici provádí první operaci v narkóze v Evropě s použitím éteru

začátek 20. století – po návštěvách císaře Františka Josefa I. a arcivévody Františka Ferdinanda d'Este a díky jejich intervenci se navyšuje kapacita nemocnice na 200 lůžek

1926 – zásluhou a s finanční podporou prezidenta T. G. Masaryka, E. Beneše a papeže Pia XI. je nemocnice modernizována a realizována další dostavba

2. světová válka – nemocnice nuceně slouží jako lazaret pilotů Luftwaffe

1947 – nemocnice zabrána komunistickým režimem, 1950 zestátněna

1961 – nucený odchod milosrdných bratří (poslední bratr odešel r. 1975)



1965 – zřízeno první lůžkové anesteziologicko-resuscitační oddělení v tehdejší Československu

po sametové revoluci – nemocnice milosrdným bratří nikdy vrácena nebyla, navrácen byl pouze kostel sv. Šimona a Judy

1992 – založena příspěvková organizace Prahy 1 s účelem provozování Nemocnice s poliklinikou Na Františku

2020 – předání kostela do vlastnictví Prahy

současnost – ročně je v nemocnici hospitalizováno cca 5,5 tisíc pacientů, 80 tisíc dalších je ambulantně ošetřeno, nemocnice disponuje 159 lůžky, z toho 113 akutních a 46 následné péče, má cca 330 zaměstnanců



NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ PŘEDÁVÁME DĚKANSTVÍ

Stejně jako v Praze i v Novém Městě nad Metují se nám podařilo dokončit proces předání kostela Narození Panny Marie, a v tomto případě i kláštera. Milosrdní bratři zde působili od roku 1696 a podobně jako na dalších místech jejich působení bylo přerušeno až komunistickým režimem v polovině 20. století. Novým vlastníkem areálu je místní novoměstské děkanství, nejedná se tak o prodej, ale o předání uvnitř církve, a po mnoha letech, kdy klášter byl prázdný, tak roste naděje, že najde své využití. Na detaily předání areálu jsme se ptali provinčního delegáta br. Martina Macka.

Proces hledání využití kláštera v Novém Městě nad Metují nebyl úplně snadný. Mohl byste ve stručnosti popsat vývoj od revoluce, kdy byl areál řádu vrácen?

Po sametové revoluci byl provinciálem zvolen br. Ladislav Kronich. A byl to on, který zažádal o navrácení kláštera v Novém Městě, jakož i o navrácení ostatních klášterů v ČR. A opravdu, klášter nám byl v 90. letech navrácen. Provoz zde měla tzv. rodinná škola, kde byla ředitelkou paní Klementina Kubičíková. Škola zde byla až do roku 2009, kdy královehradecký kraj, který tuto školu zřizoval, rozhodl o ukončení





činnosti v našem klášteře. Škola odešla do svých prostor v městě. Od této doby řád marně sháněl komplexní využití celého areálu. Přestože byl celý areál dobře udržován, a to především zásluhou paní Kubičkové, rok od roku se jeho stav zhoršoval. Až po 10 letech se podařilo domluvit řešení s královehradeckým biskupstvím, aby areál převzalo, resp. aby areál převzalo novoměstské děkanství. Bylo to pro nás to nejlepší řešení. Už proto, že součástí areálu je i kostel, je zcela logické, že areál kláštera včetně kostela přebírá též církev.

Má děkanství s klášteřem a kostelem už nějaké konkrétní plány?

Jaké má nový majitel, děkanství, plány, vím zčásti. Je dnes ale velice těžká

doba. Proto si budou muset rozvrhnout opravu areálu a jeho oživení. Jaké konkrétní kroky provedou, bych však nechal na vyjádření přímo děkanství.

Jste domluvení na nějaké spolupráci děkanství a řádu?

Minimální spolupráci vidíme v tom, že se budeme stále zajímat o vývoj situace v areálu, o jeho postupnou rekonstrukci a nové využití. Teď bych nepředbíhal události. Pokud bude nějaká možnost, jistě bude spolupráce fungovat i nadále. Nynější formu spolupráce vidím v té základní rovině, a sice že budeme i nadále Nové Město navštěvovat a s místními komunikovat a spolupráci vyhledávat. Jistě Bůh požehná a vznikne zde něco nového a pěkného.





„ČESKÁ“ COVIDOVÁ IZOLAČNÍ JEDNOTKA V AFRICE

V začátku pandemie jsme díky podpoře mnoha menších či větších dárců mohli do tehdy nejpostiženějších míst poslat velké množství ochranných pomůcek a prostředků, přístrojů pomáhajících se zvládnutím onemocnění COVID-19. Itálie či Španělsko ovšem nebyly jediné země, které nás tehdy požádaly o pomoc. Byla mezi nimi například i Libérie, respektive naše nemocnice St. Joseph v hlavním městě Monrovia, které jsme před lety už pomáhali při zvládnutí epidemie eboly. Dnes bylo tuto nemocnici potřeba připravit na boj s koronavirem.

Nemocnice sice disponovala izolační jednotkou, ale potřebovala renovovat, modernizovat a vybavit, aby zvládala boj s koronavirem co možná nejlepším způsobem. Koronavirus ve své nejhorší podobě, kterou na jaře minulého roku prožila Itálie či Španělsko, a kterou dnes zažíváme u nás v České republice, se africkému kontinentu zázračným způsobem vyhnula a vyhýbá. Přesto se náš řád minulý rok už na jaře rozhodl připravit naše africké nemocnice na nápor nakažených, kterými trpěla Evropa.





Projekt realizovali sami naši afričtí bratři v průběhu května a června s pomocí bratří a spolupracovníků ze Španělska, financován však byl plně od nás z České republiky, z vlastních zdrojů řádu s pomocí podporovatelů a dárců. Proinvestováno bylo celkem 25.478 eur.

Prosba na zbudování izolační jednotky přišla od ministerstva zdravotnictví Libérie. Hlavní město Monrovie dlouhodobě trpí nedostatkem lékařské péče, což se projevilo už při epidemii eboly v roce 2014. V té době, kdy musely být zavřeny všechny nemocnice a zdravotní zařízení, jelikož všechna byla kontaminována a mnoho lidí z personálu bylo infikováno a někteří dokonce zemřeli. Situaci tehdy zachránili Lékaři bez hranic,

TO THE GREATER GLORY OF GOD:
THE GRANADA TREATMENT UNIT OF THE
ST. JOSEPH'S CATHOLIC HOSPITAL,
SPONSORED BY
THE "HOSPITALLER BROTHERS AND
SUPPORTERS FROM
THE CZECH REPUBLIC"
IN COLLABORATION WITH THE
ST. AUGUSTINE PROVINCE, BROTHERS OF
ST. JOHN OF GOD, JUAN CIUDAD, C.R.S -
LIBERIA, N.C.H.C AND M.O.H IS DEDICATED
TO THE HONOUR OF THE HEROES AND
HEROINE OF 2014 EBOLA OUTBREAK:
Rev. Fr. MIGUEL PARAJES
Rev. Br. PATRICK NSHMADZE
Rev. Br. GEORGE COMBAY
Rev. Sr. CHANTAL MUTWAMEME
LAURENE TOGBA
LAYSON WILSON
TETEE DOGBA
RICHARD KOLLIE
DOMINIC WESSEH
DONE, OCTOBER 30, 2020

na které navázali naši bratři spolu s italskou humanitární společností Medici con l'Africa. Společně se nám tehdy podařilo naši nemocnici sterilizovat a zdravotní péči obnovit.

Tentokrát bylo potřeba zrekonstruovat a zrenovovat jeden z nemocničních pavilonů, aby odpovídal hygienickým a hlavně izolačním potřebám (vedle zednické práce byla postavena nová střecha, pořízena nová okna, rozvody vody a elektřiny, místnosti byly vymalovány), pořídit nová lůžka s matracemi a veškerý nábytek, klimatizaci, a nakonec pavilon vybavit potřebnými ochrannými prostředky a materiálem, včetně dezinfekčních prostředků.





V neposlední řadě bylo potřeba vyškolen 7 nových členů personálu v práci ve vysoce infekčním prostředí.

Nová izolační jednotka byla pojmenována „Granada Treatment Centre“

a disponuje 8 lůžky pro vysoce infekční pacienty. Na pamětní desce, kde je uvedeno, že bylo toto centrum vybudováno s pomocí milosrdných bratří a podporovatelů z České republiky, se píše, že zařízení je věnováno památce obětem epidemie eboly v roce 2014, 4 milosrdným bratrům a 5 spolupracovníkům, kteří při ošetřování nakažených položili svůj život.

Přejeme si, aby všichni, kdo se v novém centru budou pohybovat a pracovat v něm, byli chráněni před případnou nákazou na přímluvu sv. Jana z Boha, a pacientům, aby zde našli uzdravení.

vp

DOBROVOLNICKÝ PROGRAM 4 ROKY V NMB BRNO

Už 4 roky funguje dobrovolnický program v Nemocnici Milosrdných bratří v Brně, který je u Ministerstva vnitra akreditován naším řádem. Dobrovolníky tak přijímáme, školíme a do nemocnice vysíláme, aby pomáhali vyplnit čas pacientům na

LDN povídáním si, hraním her, čtením, procházkami do nemocničního parku a podobně.

Přestože byl v roce 2020 program de facto zastavený v rámci snahy o ochranu našich pacientů před nákazou, ale i pro ochranu dobrovolníků



samotných, kteří by se tak museli pohybovat po zdravotním zařízení, které ošetřuje nakažené koronavirem, dostali jsme se po sečtení statistik všech 4 let existence programu na úžasná čísla. Jsme přesvědčeni, že program je velice přínosná věc, a to je i závěr vedení nemocnice, ale především personálu nemocnice, ale i pacientů samotných. Dobrovolníci pomáhají zlepšovat duševní pohodu pacientů, která je nesmírně důležitá při léčbě.

Naše vděčnost tedy míří ke všem dobrovolníkům, kteří u nás během posledních let působili a pevně věříme, že brzy budeme moci dobrovolnický program opět zprovoznit. Akreditace Ministerstva vnitra byla obnovena na další 4 roky, proto se těšíme na další aktivity, které s dobrovolníky budeme moci podnikat ku prospěchu nám svěřených pacientů.

vp



Zájemců o dobrovolnictví: **144**

Proškoleno dobrovolníků: **57**

Počet odpracovaných dobrovolnických hodin: **960**

Počet dobrovolnických návštěv u pacientů: **697**

Počet kontaktovaných pacientů: **1151**

Počet výjezdů dobrovolnické kavárny (funguje od roku 2019): **31**

Počet pacientů, kterým dobrovolníci připravili zdarma nápoj v rámci dobrovolnické kavárny: **1154**





ZEMŘELA NAŠE SPOLUPRACOVNICE KLEMENTINA KUBIČÍKOVÁ

Milí spolubratři, vážení spolupracovníci a spolupracovnice, milí přátelé, včera jsem obdržel zprávu, že ve věku 82 let zemřela po těžké nemoci paní Klementina Kubičíková. I když jsem poslední dobou věděl, že její zdravotní stav není dobrý, zpráva mne přesto zasáhla.

Paní Kubičíková byla člověk, který svým životem dával najevo lásku k druhým lidem. Lásku a dary, které obdržela od Boha, a kterých si byla vědoma, dokázala dát těm, kteří to nejvíce potřebují. S klášteřem v Novém Městě nad Metují byla spojena a milovala ho. Bydlela zde celý svůj život. Pán ji dopřál zemřít na místě, které měla tak ráda, v bytě, který je v areálu kláštera milosrdných bratří v Novém Městě.

Narodila se ještě v době, kdy byla podepsána mnichovská dohoda, a kdy byl prezidentem Emil Hácha. Pocházela z rodiny, která byla pro své postoje pronásledována. Její otec byl vězněn za svůj otevřený nesouhlas s politickou situací ovlivněnou tehdejší Komunistickou stranou. Ona



sama nedostala souhlas pro studium na vysoké škole – vystudovala ji, až když to bylo možné.

Později vybudovala tzv. rodinnou školu. Děti, u kterých byla tato forma studia důležitá, se dokázaly uplatnit v životě. Mnohé z nich pocházely ze sociálně slabších vrstev. Svým postojem a svou ráznou povahou si dokázala vytvořit podmínky pro pedago-



gickou činnost, i když jí to kolikrát bylo vytýkáno, především z důvodu jejího zdravého morálního základu, který prosazovala, a i z důvodu jejího otevřeného nesouhlasu s praktikami tehdejší KSČ. Mládež, kterou měla na starosti, ji milovala. Dokázala přesvědčit i rodiny, které nechťely posílat děti do škol, že základem života každého mladého člověka je studium. Celý život se věnovala mladým lidem a zajímala se aktivně o vývoj pedagogiky v naší republice.

Jako ředitelka tzv. rodinné školy v areálu kláštera v Novém Městě nad Metují se zasadila o údržbu a rozvoj celého areálu. Vždy ráda vzpomínala především na br. Ladislava, se kterým začala ihned po sametové revoluci spolupracovat, a jejím přáním bylo,

aby se milosrdní bratři do Nového Města nad Metují vrátili.

Roku 2018 obdržela v pražském kostele sv. Šimona a Judy Cenu Celestýna Opitpe.

Tato žena s velkým srdcem ovlivnila celou řadu lidí a pro mnohé byla vzorem. Byla vzorem člověka, který má svůj život postavený na zdravých morálních základech.

Protože je dnešní situace velice nepříznivá, bude pohřeb pouze v úzkém rodinném kruhu. Mysleme však na ni v modlitbách. Děkujeme Bohu, že tu s námi mohla být a že jsme ji, někteří z nás, mohli poznat. Kéž ji Pán přijme do svého Království, kde se s ní jednou, jak doufáme, setkáme.

Br. Martin Macek, OH





BRATISLAVSKÁ NEMOCNICA V ČASE COVIDU

Ani v bratislavskej Univerzitnej nemocnici s poliklinikou milosrdných bratov žiaľ, nechýba covidové oddelenie. Interné oddelenie tu predčasom zmenili na miesto, kde zdravotníci a lekári chodia v skafandroch – jav predtým nevídaný...

Aj jeho primárka, dlhoročná skúsená lekárka MUDr. Klára Soláriková už prekonala covid, podobne ako ďalší kolegovia z oddelenia. „Oddelenie býva v poslednej dobe obsadené pacientmi na 80 – 100 percent. Liečba sa odvíja od príznakov, objektívneho nálezu a výsledkov laboratorných a zobrazovacích vyšetrení a od chorôb, na ktoré sa pacient dlhodobo lieči, prípadne ktoré sa zistia počas hospitalizácie. Lekári a zdravotníci majú osobné ochranné pracovné pomôcky: kombinézu, návleky, rúška, štít alebo okuliare, rukavice, dezinfekčné roztoky, sú alebo budú očkovaní. Študujú vyhlášky ministerstva zdravotníctva, pokyny manažmentu nemocnice, metodické listy, odporúčania odborných lekárskejších spoločností, webináre, ktoré sa venujú danej problematike a v prípade

potreby konzultujú so špecializovanými ambulanciami,“ prezradila. Na chirurgickom oddelení nemocnice poskytujú v tomto období len neodkladnú starostlivosť a chirurgickú – pacientom s onkologickými ochoreniami. „Život s covidom“ poznačil aj prevádzku vyťaženej Rádiologickej oddelenia, kde musia po každom „covidovom pacientovi“ prevádzku vždy na 30 – 40 minút odstaviť a kompletne dezinfikovať celé pracovisko. Časť personálu už absolvovala aj očkovanie. Istým prekvapením pre pacientov sú vždy pozitívne naladení mladí muži, ktorých možno stretnúť pri vchode do nemocnice, kde pomáhajú pacientom vyplniť vstupný dotazník a merajú teplotu. „Ľudí filtrujeme, aby boli naši zamestnanci chránení,“ prehodí jeden z mladých mužov s dovetkom: „Niektorí sem prídu s rešpektom, iní nerozumejú, prečo musia vyplňovať dotazníky. Pomáhame aj nepočujúcim,“ dodá. Ďalší z nich – Michael Husovský sa netají, že túto službu vníma ako kresťanstvo v praxi – cez pomoc blíznym. A čo je pri tejto službe podľa neho najdôležitejšie?



„Veľká dávka empatie, ľudskosti a vyzbrojiť sa trpezlivosťou. Získal som tu priateľov a lepšie precvičovanie svojej ľudskosti v nasadení v prvej línii. Veľa ľudí sem chodí aj vystresovaných a preto je dôležitý zodpovedný pracovník, ktorý ho upokojí, dá mu najavo, že liečebný proces, za ktorým prišiel do nemocnice, sa začína už pri vchode do nemocnice. Takže, keď je pacient už pri prvom kontakte v styku s príjemnými ľuďmi, existuje 90percentná šanca, že sa to bude „ťahat“ až do ambulancie. A je dôležité, aby si to ľudia odovzdávali,“ pridáva svoje poznanie. Vedľa neho slúži aj 27ročný Prešovčan Lukáš Dvorščák, ktorý vyštudoval teológiu. On každé ráno pripravuje vstupný „stan“, priestor, v ktorom pacienti vyplňajú dotazníky a čestné vyhlásenia. Zároveň dbá na dezinfekciu, zabezpečenie teplomerov. Rehoľná sestra, ktorá tu slúži a prekonala covid, zas doplní: „Pripomenulo mi to Ježišovu opustenosť a zároveň silu Jeho kríža, bezmocnú odovzdanosť do Otcovej vôle a tiché krácanie na Kalváriu. Po prekonaní ochorenia sa pozerám na všetkých nakazených inými očami a s oveľa väčšou dôverou prosím Nebeského Otca, aby stál pri každom chorom a pomáhal mu svojou útechou a pomocou.“ Nemocnica vníma ako potrebu v najbližšom období vybudovať výrobnú vlastného kyslíka,

pretože zatiaľ má k dispozícii iba kyslíkové bomby, ktoré sa pravidelne obmieňajú. „Covid nás upozornil aj na niektoré veci, ktoré sme za štandardných podmienok nemuseli riešiť,“ zdôvodnil túto potrebu nový riaditeľ MUDr. Mário Mikloši Ph.D. Pokiaľ ide o vakcíny, tie má nemocnica zabezpečené dvakrát týždenne. Očkuje sa podľa systému stanoveným slovenským rezortom zdravotníctva. Duchovná služba funguje podľa slov priora bratislavského konventu milosrdných bratov brata Richarda Jombíka chvalabohu nepretržite: poskytovaním sviatostí, návštevou kňaza na oddeleniach i možnosťou sledovať bohoslužby cez obrazovku či rádio. Stále tu pamätajú na odkaz sv. Jána z Boha – zakladateľa rehole: „Neustále sa cvičte v láske k blížnemu, lebo kde niet lásky, tam nie je ani Boh.“

Andrea Eliášová





MUDR. MÁRIO MIKLOŠI, PH.D.

NOVÝ RIADITEĽ VO VEDENÍ NAŠEJ BRATISLAVSKEJ NEMOCNICE

Naša Univerzitná nemocnica s poliklinikou milosrdných bratov v Bratislave vstúpila do tohto roku pod vedením nového riaditeľa – MUDr. Mária Miklošiho PhD. Po pätnástich rokoch vymenil na poste predchádzajúceho riaditeľa JUDr. Michala Tináka, ktorý je s rehoľou milosrdných bratov spojený už vyše tridsať rokov – od obdobia, keď pomáhal vtedajšiemu provinciálovi rehole bratovi Fabiánovi Mačejovi prinavrátiť majetok nemocnice do správy rehole v rámci reštitúcií.

Počas uplynulých pätnástich rokov sa mu podarilo dobudovať nemocnicu s 350ročnou tradíciou, podpísal sa pod vznik niektorých nových ambulancií a oddelení, pričínal sa o stabilizovanie pracovného kolektívu a vďaka jeho spoločnému úsiliu s Hospitálskou rehoľou sv. Jána z Boha – milosrdných bratov sa podarilo docieľiť, že sa toto zdravotnícke cirkevné zariadenie stalo jedným z najvyhľadávanejších v hlavnom meste SR. JUDr. Michal Tinák na margo svojho dlhoročného úsilia uviedol, že začiatky v nemocnici boli

náročné a je preňho cťou, že mohol po celé roky stáť po boku obetavých spolupracovníkov. „Odovzdávame vedenie nemocnice človeku, ktorý prešiel objektívnym výberovým konaním, má skúsenosti a je pre mňa potešením, že štafetu preberá človek, ktorý celý svoj pracovný život robí v rezorte zdravotníctva na rôznych postoch – od námestníka ministra až po riaditeľa nemocnice a pracovníka vo Svetovej zdravotníckej organizácii. Cítim sa, ako keď otec odovzdáva synovi spoločnosť, ktorú budoval. Mal som tú česť, že milosrdní bratia mi dovolili zúčastniť sa budovania tohto veľkého diela,“ zhodnotil JUDr. Michal Tinák.

Spolupracovníci, kľúčová „opora“

Brat Martin Macek OH, zodpovedný za vedenie Slovenskej i českomoravskej provinčnej delegatúry nechýbal na uvedení nového riaditeľa nemocnice do úradu a personálu a spolupracovníkom nemocnice pripomenul, že sa treba pripraviť aj na možný odlišný spôsob riadenia, než zažili dosiaľ, čo nový riaditeľ doplnil



informáciou, že sa bude snažiť získať si dôveru každého v nemocnici. „Mali sme viac kandidátov vo výberovom konaní na pozíciu riaditeľa nemocnice. Kľúčové kritériá pri rozhodovaní o výbere boli, aby budúci riaditeľ mal jasnú víziu rozvoja, aby bol bezúhonný, aby nás dokázal presvedčiť, že dokáže nemocnicu riadiť, aby mal dostatok skúseností pre toto riadenie. Pán riaditeľ MUDr. Mikloši sa postupne bude oboznamovať s chodom nemocnice, s celým personálom,“ dodal brat Martin Macek OH. Nový riaditeľ MUDr. Mário Mikloši Ph.D. považuje personál – spolupracovníkov za kľúčových pri službe a rozvoji diela. Priznal, že riadenie v dobe pandémie je oveľa náročnejšie, než za štandardných okolností. Preto v najbližšom období počíta naďalej s úzkou spoluprácou s bývalým riaditeľom nemocnice, aby mohol bližšie spoznať celý chod zariadenia. „Funkciu riaditeľa budem s pokorou vykonávať v prospech našich pacientov, aby nemocnica, ktorá má veľmi

dobré meno, si ho udržala a budovala ho aj naďalej. Musíme dodržiavať režim epidemiologických opatrení, chrániť aj svojich pacientov, ktorí sú v nemocnici, pretože poskytovanie neodkladnej zdravotnej starostlivosti nie je prerušené, máme aj onkologické oddelenie, chirurgické oddelenie, ARO, sú tu určité dohody aj s ministerstvom zdravotníctva na prevzatí niektorých covid pozitívnych pacientov alebo prevzatí pacientov z iných nemocníc, verím, že to zvládneme,“ prezradil MUDr. M. Mikloši.

Prior rehole milosrdných bratov brat Richard Jombík OH ocenil dlhoročné pôsobenie JUDr. Michala Tináka, ktorý zostáva jedným zo štyroch konateľov nemocnice a riaditeľom majetkovej správy rehole.

Pripomenul, že práve on ako právnik dokázal obstať v náročnej pozícii riaditeľa cirkevnej nemocnice napriek tomu, že nepochádzal zo zdravotníckeho prostredia. Jeho voľbu rehoľa aj dnes pri bilancii vníma ako prozreteľné rozhodnutie, ktoré prinieslo reholi i nemocnici mnoho užitočného, zvlášť v období transformácie nemocníc. Nástup MUDr. Mária Miklošiho vníma prior komunity milosrdných bratov ako nevyhnutnú generačnú výmenu, ktorá môže nemocnici priniesť nové nápady a perspektívy pre jej ďalší rozvoj.

Andrea Eliášová



KONCERTNÍ SÁL V DOBĚ KORONAVIRU

Stejně jako koronavirová krize výrazně ovlivnila naše zdravotnické provozy, nevyhnula se ani dalším našim zařízením i v jiných oborech, například v kultuře. Tu považujeme za nezbytnou pro zdravý rozvoj společnosti a společenský život a umění dozajista prospívají duševnímu a duchovnímu zdraví.

Vždy jsme se ji tak snažili podporovat v různých formách. Klášter a nemocnici už naši předci chápali jako centrum, kde se mají propojovat myšlenky ducha, medicíny, etiky a umění. Dohromady se podporují a slouží k upevnění morálních

hodnot naší společnosti. Dnes je ale velmi náročné tuto kulturní službu poskytovat. Martin Ondrušek je už 7 let manažerem Sálu Milosrdných bratří, ptali jsme se ho, jak dál funguje v této době.

Jak moc ovlivnila dnešní koronavirová krize fungování koncertního sálu?

Pandemie koronaviru náš sál velice postihla. Dá se říci, že se kulturní život v Sále Milosrdných bratří úplně zastavil. Standardně za celý rok míváme něco okolo 90 - 100 akcí (koncerty, svatby, konference,...). Za loňský rok jich bylo pouze 18.

PETROF



Mnoho kulturních institucí se snaží nabízet koncerty či jiné kulturní akce v živých přenosech na internetu. Probíhají nějaké i v Sále Milosrdných bratří?

I v našem sále lze uskutečnit koncert v živém přenosu. Ale tato možnost není úplně využívána. Jelikož naši převážnou klientelou jsou základní umělecké školy, které nemohou pořádně cvičit, a distanční výukou nelze plně nahradit výuku prezenční, nemohou tyto školy sestavit kvalitní vystoupení, se kterým by mohli vystupovat v přímém přenosu. Ale i tak se najdou některá hudební uskupení, která u nás koncert v přímém přenosu udělají.

Co třeba nahrávání hudby? Nevyužil někdo sál například k natočení CD? Je taková možnost?

Čekal bych, že tento druh šíření umění by se v dnešní době mohl více ujmout. Ale i za normálních časů se sál k nahrávání CD moc nevyužívá.

Sál ale v těchto dnech slouží i k jiným účelům, jsou zde po dlouhé době slouženy opět mše svaté, je to tak?

Ano, je tomu tak. Jakmile vláda umožnila v 5. stupni PES uspořádat bohoslužbu alespoň 10% kapacitou prostoru, začali se v našem sále bo-



hoslužby sloužit. V podstatě jsou zde slouženy každý den. Jen v neděli je současně jedna mše v kostele a jedna v sále. Takže živo tu přes všechno je.

Pokud by chtěl někdo prostor sálu ke zmíněným účelům a případně i jiným využít, je možné se na Vás obrátit a případně jak?

Ano, pokud by chtěl někdo i v současné době náš sál využít, samozřejmě k akcím, které dovolují epidemiologická opatření, mohou mě kontaktovat hned třemi způsoby. Mohou vyplnit kontaktní formulář na našich webových stránkách sal.milosrdni.cz, nebo mě kontaktovat na mailu sal@milosrdni.cz a nebo přímo zavolat na číslo 733 639 638.



MŠE SVATÉ OPĚT VE STARÉM V NEMOCNIČNÍM SÁLE

Mše svatá byla v minulosti chápána jako přirozená součást léčby v nemocnicích milosrdných bratří. Model dlouhého sálu, po jehož stranách byla seřazena nemocniční lůžka oddělená plentami s oltářem na konci, můžeme najít v mnoha našich nemocnicích v Evropě i jinde.

Model to byl praktický, jelikož pacienti upoutaní na lůžko nemohli do kaple či do kostela, bohoslužba se musela přiblížit jim. Dnes je takové ošetřovatelství samozřejmě pryč a prostory velkých nemocničních sálů se transformovaly pro nové účely.

V našem brněnském konventu tak máme ze sálu nemocničního sál koncertní a mše svaté zde proto pravidelně slouženy nejsou, i když oltář v něm zůstal.

Covidová krize ale duchovní rozměr do tohoto prostoru alespoň dočasně vrátila. Omezení účasti na bohoslužbách dané procenty kapacity míst k sezení nás přimělo přesunout bohoslužby z kostela právě do koncertního sálu, kde je kapacita téměř dvojnásobná a kde se může účastnit mše svaté více lidí.

Chcete-li zažít bohoslužbu v tomto zajímavém prostoru, jste u nás ve všední dny srdečně vítáni. Pořad bohoslužeb naleznete na našem webu.

vp





ENCYKLOPEDIE DOBRÝCH SKUTKŮ

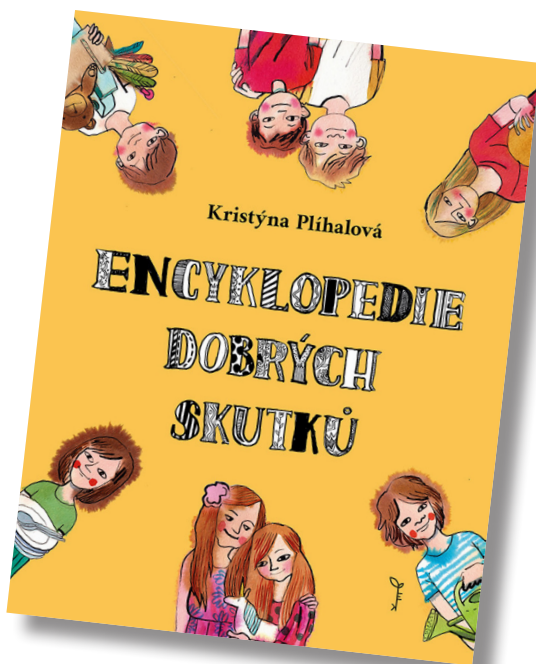
Kristýna Plíhalová

aneb uče děti

„dělat dobro a dělat ho dobře“.

Jako rodiče máme povinnost svým dětem vytríbit povědomí o tom, co je dobré a co špatné. Učíme je překonat se. To člověk někdy musí, překročit svoje pocity a potřeby a udělat dobrý skutek. Dobrým skutkům nás nejlépe učí osobní příklad, ale co kdyby na to existovala obrázková příručka? A tak vznikla Encyklopedie dobrých skutků, abecední seznam několika způsobů, jak překročit vlastní touhy a potřeby a udělat něco dobrého pro své okolí. Doufám, že bude užitečná vám i vašim dětem.

Autorka je ilustrátorka a autorka komiksů. Už mnoho let kreslí komiksy pro časopis Tarsicius, pracuje na pořadech pro Českou televizi Děčko, a když nemusí kreslit pracovní zakázky, kreslí si pro radost. Přes její dlouholetou kariéru je Encyklopedie dobrých skutků Kristýninou první autorskou knihou. Nakreslila ji především pro své dvě děti, které si strašně rády prohlížejí obrázky.



zdroj a možnost nákupu:
cestabrno.cz

cena: 194,- Kč

PŘÍBĚH KLÁŠTERA V NOVÉM MĚSTĚ NAD METUJÍ

Počátek činnosti milosrdných bratří v Novém Městě nad Metují je úzce spjat s rodem Leslieů. Tento starobylý šlechtický rod pocházel původem ze Skotska. Jedna jeho větev se v 17. století usadila v Habsburské monarchii, kde získala za své služby Nové Město nad Metují. Traduje se, že Leslieové nabyli svého postavení díky podílu na vraždě českého vojevůdce Albrechta z Valdštejna a plukovníka Adama Erdmanna Trčka z Lípy v Chebu v roce 1634.

Tento úděl se s rodem táhl dlouhá desetiletí, než se rodového panství ujal Jakub Leslie, na jehož popud byl založen konvent a nemocnice v roce 1692, jako forma pokání za zločiny

způsobené předky. Avšak rok na to zesnul a v jeho plánu pokračoval jeho synovec Jakub Arnošt, který přivedl do konventu řád milosrdných bratří. Zakladatel Jakub Leslie věnoval řádu 16 000 franků a na věčné časy jim poukázal 50 sudů piva a 50 sáhů dřeva ročně. Na zřízení lékárny věnoval 4 000 franků. Tato nadace měla poskytnout finanční prostředky pro péči o 10 osob, o které se mělo starat šest bratří.

Vedením nového konventu byl pověřen Martin Hinterhofer, jenž společně se dvěma bratry (Emeriem Pajerem a Prokopem Kaufmanem) zahájil péči o nemocné o čtyři roky později.



Hned od svého založení byl konvent podporován jak ze strany šlechtických rodů Piccolominiů, Colloredů či Šporků, tak od města a několika soukromých osob. Bratři také směli provádět sbírky na nemocné.

Bratři dostali do své péče chorobinec ve špatném stavu, který začali zvelebovat, avšak pro potřeby špitálu byl malý a tak Martin Hinterhofer zakoupil sousední dům. Spojil jej s konventem a přeměnil v nemocnici, která byla vysvěcena 8. srpna 1698.

V roce 1750 byla projevena vůle k vybudování kostela přilehlého k nemocnici, a tak se zahájila stavba nejprve kostelní věže a během následujících 19 let se pokračovalo s výstavbou samotného kostela, který byl vyzdoben obrazy od malíře Jana Cymbala.

Kláster přežil nájezdy pruských vojáků během války o rakouské dědictví (1740–1748), sedmiletou válku (1756–1763) a válku o bavorské dědictví (1778–1779). Během posledního vpádu trpěl konvent nejvíce, jelikož byl přeplněn zraněnými vojáky. Bratři dokonce vyráželi na bitevní pole, kde ošetřovali zraněné.

Během konce 18. století dostal konvent dary od neznámých dárců v řádech tisíců franků. Z těchto peněz byla financována lůžka navíc, vy-

stavení nové hospodářské budovy či zvětšení a odvodnění sklepa.

V roce 1866 válčilo Rakousko s Pruskem. Jejich boje zasáhly nepřímo i Nové Město nad Metují, kam byli sváženi ranění. Pacienti byli umísťováni do nemocnice, měšťanské školy, divadelního sálu, zámku a také do měšťanských domů. Kromě nedostatečné kapacity lůžek se také město potýkalo s nedostatkem lékařů. Kvůli špatné organizaci transportů spousta vojáků zbytečně zemřela na následky svých zranění.

I přes útrapy dokázal řád i nadále prosperovat. V roce 1898 se pustil do výstavby nové nemocnice. Během první světové války přišel kostel o své tři zvony a cínové píšťaly varhan, protože byly zabrány pro vojenské účely Rakouska-Uherska. Díky Bohu, od roku 1918, kdy byla vyhlášena samostatnost Československa, se kostel a především nemocnice mohli opět rozvíjet za štědré podpory Ministerstva zdravotnictví.

Další těžkou ránou postihnul řád byla Mnichovská zrada v roce 1938, která vygradovala v rozpuštění řádu 8. července 1941 kvůli pomoci nepřátelům státu. Bratři museli zanechat veškerý neosobní majetek a opustit klášter. Ne každý člen tuto nespravedlivost unesl

a dokázal opustit svůj domov, což vedlo k řadě sebevražd. Klášter podléhal říšským úřadům, které do něj plánovaly nastěhovat vojáky či zřídit sirotčinec, ale budova zůstala prázdná až do konce války. Po ukončení války přijel do Nového Města nad Metují Dismas Vrbík. Postupně se do konventu vrátili bratři Leo Kahovec, Adrian Macháně a Bernard Kejzlar. Také k nim přibyl nový člen Cassius Vašek, který byl jmenován podpřevorem. Místo Františka Pechala nastoupil jako asistent Klaudius Chvátal z Letovic. Budova byla téměř prázdná a bratři obdrželi nejnutnější nábytek, který byl zabaven Němcům v Olešnici. Slavnostní znovuotevření se konalo 21. května 1945. Na slavnosti



vystoupil i Dismas Vrbík, který převzal konvent, kde bylo mnoho věcí ztraceno, ukradeno a zničeno. Nebyli si jisti, zda jim budou navraceny peníze, které byly původně určeny pro stavbu nemocnice. Bratři se snažili dát konvent s nemocnicí co nejdříve do pořádku, aby se mohli co nejdříve navrátit k jejich poslání.

Po strastech druhé světové války přišly ještě větší útrapy v podobě komunistického režimu. Hned po nástupu k moci v roce 1948 započalo pronásledování katolické církve a především řeholních domů, které měly být vyklizeny, zabaveny a jejich obyvatelé izolováni od společnosti. Pro mužské řády dostal zásah označení Akce „K“ a pro ženské odnože Akce „Ř“. Zátah započal v dubnu 1950. Výjimečné postavení mezi řády měli mít milosrdní bratři i některé ženské řehole kvůli nedostatku kvalifikovaných ošetřovatelů a jejich nenahraditelnosti v nemocnicích a ústavech pro přestárlé. Jejich tolerance byla vyjádřena v plánech ve směrniciích vládního nařízení č. 90/150 Sb. pro likvidaci majetku řádů dodatkem za směrnici pro celý zákrok slovy:

„Likvidaci majetku řádu Milosrdných bratří provedou národní výbory pouze v těch případech, které jim Státní úřad pro věci církevní oznámí.“

Skutečnost však byla poněkud jiná. I když nebyli postiženi zábořem klášterů, neunikli procesům v 50. letech, během kterých byli téměř všichni představení odsouzeni.¹ Trest si odsouzení odpykávali v některé z věznic po celé republice, nebo v některém z pracovních táborů (především s uranovými doly). Působení bratří v nemocnicích bylo postupně omezováno. Nemocnice byly zestátněny, konventy zrušeny a na dřívějších pracovištích mohli nadále setrvat pouze jako jednotlivci, nikoliv jako komunita. V případě domu v Novém Městě nad Metují byli všichni pacienti odvezeni sociálním referentem Místního národního výboru a zbyli

tu pouze dva bratři a to Bernard Kejzlar a Silvestr Skotnica, kteří byli nakonec umístěni do kněžského útulku v Moravci. V červenci roku 1951 byla budova konventu zabrána pro potřeby hodinářského učiliště a tím byla ukončena na dlouhou dobu tradice milosrdných bratří a jejich bezplatné zdravotní péče v tomto městě.

ds

¹ Odsouzeni byli: Faustin Josef Hartl (brněnský převor), Josef Šebestián Fuks (vizovický převor), Celestín Václav Šulc (provinciál řádu), Josef Vrbík (valtický převor), František Pechal (novoměstský převor), Meinhard František Kleveta (prostějovský převor); internačním táborem v Broumově prošli Tarzicius Ladislav Král (pražský převor) a Ladislav Josef Kronich (letovický převor).

FR. JORDÁN FRANTIŠEK PECHAL

František Pechal se narodil 1. listopadu 1912 ve Vlčnově Janovi a Rosálii Pechalovým. Do řádu vstoupil 17. května 1937 v Praze a za půl roku již podstoupil obřad oblázky, při kterém přijal řeholní jméno Jordán. Za dva roky složil jednoduché sliby a následně byl poslán 17. dubna 1940 do Nového Města nad Metují, kde působil do rozpuštění řádu nacisty

8. července 1941. I po nuceném opuštění konventu zůstal v Novém Městě, kde bydlel u radního Kubína a živil se jako úředník v kanceláři zásobovacího úřadu. Společně s otcem Ludvíkem Kuličkou, který se staral o opuštěný konvent, chodili poslouchat konventní rádio. Po nějakém čase jej odnesli pryč, jelikož si mysleli, že se na něj zapomnělo. Avšak nešťastnou

shodou náhod zjistili dva gestapáci, že chybí. Rozběhlo se velké pátrání, jež mělo krátké trvání, jelikož bylo jen velice málo osob, které měli klíče od konventu. Bratr Jordán s otcem Ludvíkem se hájili, že si zapůjčili rádio pro studium německého jazyka, ale bohužel jim to nikdo nevěřil. Oba byli po zatčení odvezeni do Hradce Králové a odtud putovali do Prahy na Pankrác. Strávili zde půl roku, během něhož byli svědky dennodenních oprav. Z Pankráce byl Jordán převezen do Terezína, odkud byl odvezen na nucené práce do Říše, kde pobýval až do konce války.

Po poražení Německa se 15. června 1945 vrátil do Nového Města nad Metují, odkud byl přeložen 10. září 1945 do Brna. V brněnském konventu pracoval na postu inspektora kuchyně. Během svého působení složil také slavné sliby, a to 2. února 1947 v Praze. Koncem února 1948 byl přeložen do Letovic.

Odtud se následně vrátil do Nového Města, ale tentokrát již jako převor. Do svého úřadu nastoupil 15. dubna 1950, v době kdy začaly sílit protikatolické tendence od nově nastoleného komunistického režimu. Na počátku roku 1950 se začalo plánovat, jak rozpustit ženské a mužské řády a v dubnu už se rozběhly zátahy na mužské (Akce K) a ženské (Akce Ř)

kláštery. Avšak kvůli prospěšnosti řádu veřejnosti si nemohli komunisté dovolit jej rozpustit okamžitě, proto se jej původně snažili zdiskreditovat.

Hned po jeho nástupu do úřadu na něj byl prováděn nátlak, aby konvent předal městu, které z něj zamýšlelo udělat internát pro mládež.



Odtud se následně vrátil do Nového Města nad Metují. Následně započal proces, který měl zničit pověst bratra Jordána. Soudní přelíčení vedl Okresní soud v Novém Městě nad Metují, který jej odsoudil za krádež církevního majetku a ze styku s protistátně zaměřenými osobami. Kromě krádeže měl údajně pořádat v klášteře mejdany, vydržovat si milenkou a také šidit pacienty na jídle a cenzurovat jejich odchozí poštu kvůli možným stížnostem. Za tyto smyšlené zločiny byl odsouzen ke dvěma letům odnětí svobody.

Po odpykání trestu na vlastní žádost opustil řád a následně se přestěhoval do Podlevína u Nové Paky, kde pracoval jako instrumentář na operač-

ním sále v nemocnici v Nové Pace. Zde se seznámil se svou budoucí ženou, se kterou se po svatbě odstěhoval do města Lázně Bělohrad, kde pracoval jako ošetřovatel v lázních ROH. Během jejich manželství se jim narodily dvě děti.

I po opuštění věznice a řádu byl nadále sledován StB. V jejích spisech stojí: „Má dobrou pověst a je vzorným otcem. S nikým ze své minulosti se nestýkal, politicky se nijak neorganizoval a neúčastnil se veřejného života.“ Příslušnými orgány byl po nějaké době prohlášen za napraveného a spolehlivého. Kromě sňatku byl dalším důvodem pro ukončení kon-



trolování i fakt, že přerušil veškeré styky s řádem a dokonce také se svou rodinou.

František o své minulosti nikdy moc nemluvil z obavy o bezpečí své rodiny. Sice se zmínil, že působil v řeholním řádu, ale nikdy neprozradil v kterém. Františkovi příbuzní věděli o aféře s rádiem ba dokonce i o tom, že byl komunisty poslán do vězení, avšak nikdy jim nic konkrétního neřekl. Ač byl perzekvován jak nacisty, tak komunistickým režimem, tak i nadále zůstal hluboce věřícím. Zemřel v úctyhodném věku 99 let. I přes veškerá příkoří si vždy stál za svými slovy a byl jak vzorným otcem, tak i řeholníkem.

ds

KOUDELKOVÁ, Lucie: Milosrdní bratři v Novém Městě nad Metují. Praha 2013, 105 s.



SVĚTOVÝ DEN NEMOCNÝCH & PAPEŽ FRANTIŠEK

Přinášíme vám poselství Svatého otce k 29. světovému dni nemocných, který si připomínáme 11. února 2021 na svátek Panny Marie Lurdské. „Jenom jeden je váš Mistr, a vy všichni jste bratři“ (Mt 23,8). Základem péče o nemocné je vztah důvěry.

Milé sestry, milí bratři,

slavení 29. světového dne nemocných, který připadá na památku Panny Marie Lurdské 11. února 2021, je příležitostí, abychom obrátili svou pozornost zvláště na nemocné a na ty, kdo se o ně starají, ať už ve zdravotnických zařízeních, v rodině nebo v komunitě. Zvláště myslím na všechny, kdo na celém světě trpí v důsledku pandemie koronaviru. Všechny, zvláště lidi velmi chudé a na okraji společnosti, ujišťuji, že jsem jim duchovně nablízku, a ubezpečuji je o lásce a starostlivosti celé církve.

1. Inspirací pro téma letošního dne nemocných je úryvek z evangelia, ve kterém Ježíš kritizuje pokrytectví těch, kdo mluví, ale nejednají (srov. Mt

23,1–12). Pokud víru zredukujeme na bezduché slovní cvičení, aniž bychom vstoupili do příběhu bližního a všeho, co potřebuje, pak naše vyznávaná víra neodpovídá reálnému životu, a to je velmi vážné. Ježíš nás chce varovat před nebezpečím, abychom nesklouzli ke zbožňování sebe sama. Používá proto silná slova: „Jenom jeden je váš Mistr, a vy všichni jste bratři“ (Mt 23,8).

Ježíšova kritika těch, kdo „mluví, ale nejednají“ (Mt 23,3), je za každé situace a pro každého prospěšná. Nikdo totiž není imunní vůči pokrytectví, velice závažnému zlu. Ve svém důsledku nám brání, abychom jako děti jediného Otce plnili své povolání, žít pro bratrství všech lidí.





Ve vztahu k bratřím a sestrám, kteří jsou v jakékoli nouzi, nám Ježíš ukazuje opačný postoj, než je pokrytectví. Vybízí nás, abychom se před druhým člověkem zastavili, naslouchali mu, navázali upřímný a osobní vztah, abychom s ním soucítili, vnímali jeho rozpoložení a jeho utrpení až do té míry, že je vezmeme na sebe a pomůžeme mu (srov. Lk 10,30–35).

2. Nemoc nám dává zakusit vlastní zranitelnost a současně naši přirozenou potřebu druhého. Zjevněji vnímáme svou křehkost tvora a zakoušíme svou závislost na Bohu. V nemoci nás zcela prostupuje nejistota, velké obavy, někdy i zděšení. Doléhá na nás bezmoc, protože naše zdraví není závislé na našich schopnostech nebo na naší „starostlivosti“ (srov. Mt 6,27).

Nemoc v nás vyvolává otázky po smyslu života, s nimiž se ve víře obrácíme k Bohu: otázky, jimiž hledáme nový význam a směr svého života. Někdy nenajdeme odpověď hned. Ani naši přátelé a příbuzní nám v tomto náročném hledání nedokážou vždy pomoci.

Emblematickou postavou je v této situaci Jób. Jeho manželka a přátelé ho v jeho neštěstí nedokážou podržet. Naopak ho dokonce osočují, a tak v něm umocňují samotu a zmatení. Jób se cítí opuštěný a nepochopený. Navzdory své nesmírné slabosti zavrhuje jakéko-

li pokrytectví a volí cestu upřímnosti vůči Bohu a ostatním. Volá k Bohu tak neodbytně, že Bůh mu nakonec odpoví a otevírá mu nové obzory. Potvrzuje, že Jóbovo utrpení není trestem ani znamením, že by se Bůh od něj vzdálil nebo ho ignoroval. Z Jóbova zraněného a uzdraveného srdce v té chvíli tryskají rozechvělá a pohnutá slova k Hospodinu: „Zvěděl jsem o tobě jen podle doslechu, ale nyní tě zří moje oči“ (42,5).

3. Nemoc má pokaždé více než jednu tvář: má tvář každého nemocného, i těch, kdo se cítí být zcela opomíjeni, vyloučení, obětí sociální nespravedlnosti, která popírá jejich základní práva (srov. encyklika Fratelli tutti, č. 22). Současná pandemie poukázala na velké množství nerovností ve zdravotnickém systému a odhalila nedostatky v péči o nemocné. Péče mnohdy není dostupná pro lidi staré, slabé, zranitelné, často je nevyvážená. To je důsledek politických kroků, toho, jak jsou spravovány zdroje, a úsilí všech, kdo zastávají jakoukoli zodpovědnou roli ve společnosti. Investovat do péče o nemocné je prioritou vyrůstající ze základního principu, že zdraví je prvotní společné dobro. Pandemie však také ukázala velkodušnost a obětavost zdravotníků, dobrovolníků, pomocného personálu, kněží, řeholníků a řeholnic, kteří zodpovědně, láskyplně a obětavě pomáhají, ošetřují,



utěšují a slouží mnoha nemocným i jejich příbuzným. Tichý zástup mužů a žen, kteří se rozhodli pohlédnout nemocným do tváře, vzít na sebe bolest pacientů, které považují za blízké, neboť všichni jsme členy jedné velké lidské rodiny.

Taková blízkost je vzácný balzám, který přináší nemocnému útěchu a povzbuzení v jeho utrpení. My, křesťané, prožíváme tuto blízkost jako výraz lásky Ježíše Krista, milosrdného Samaritána, který se soucitně sklání nad každým člověkem zraněným hříchem. Ve spojení s Ježíšem skrze Ducha Svatého jsme povoláni, abychom byli milosrdní jako Otec a abychom milovali zvláště nemocné, slabé a trpící bratry a sestry (srov. Jan 13,34–35). Tuto svou blízkost můžeme zakoušet osobně nebo společně: bratrská láska v Kristu totiž vytváří společenství, které je schopno uzdravovat, nikoho neopouští, přijímá především ty nejslabší a jde jim vstříc.

V této souvislosti bych rád připomněl důležitost bratrské a sesterské solidarity, která se konkrétně vyjadřuje ve službě. Má mnoho podob, všechny jsou zaměřené na pomoc bližnímu. „Sloužit znamená pečovat o ty, kdo jsou slabí v našich rodinách, v naší společnosti, v našem národě“ (srov. kázání v Havaně, 20. září 2015). V tomto úsilí je každý povolán „před konkrétní tváří lidí nejslabších upozadit vlastní poža-

davky a očekávání, své touhy po moci. ... Služba vždy hledí bratru do tváře, dotýká se jeho těla, vnímá jeho blízkost někdy až natolik, že jeho utrpení pociťuje na sobě a snaží se všemožně bližnímu pomoci. Služba proto nikdy není ideologická, protože neslouží idejím, nýbrž osobám“ (tamtéž).

4. Má-li být péče účinná, musí být postavena na vztahu, který umožní celostní přístup k nemocnému. Je třeba, aby tento aspekt zohlednili také lékaři, zdravotníci, odborníci, dobrovolníci a vzali na sebe utrpení těch, které ve vztahu vzájemné důvěry provádějí k uzdravení (srov. Nová charta pracovníků ve zdravotnictví [2016]). Jde o úmluvu mezi těmi, kdo požadují péči, a těmi, kdo se o ně starají, která je založená na vzájemné důvěře a úctě, upřímnosti, ochotě. To pomáhá překonávat jakékoli obranné postoje, respektovat důstojnost nemocného, zajistit profesionalitu zdravotníků a udržovat dobré vztahy s rodinami pacientů.

Takový vztah s nemocným nachází svůj nevyčerpatelný zdroj motivace a síly v Kristově lásce, jak to dokazuje tisícileté svědectví mužů a žen, kteří se v péči o nemocné stali svatými. Z tajemství smrti a zmrtvýchvstání Krista se rodí láska, která je schopna dát plný smysl jak pacientovi, tak tomu, kdo o něj pečuje. Svědčí o tom evangelium.



Ukazuje, že Ježíšovo uzdravení nevychází ze žádných kouzel, ale je vždy důsledkem setkání, vzájemného vztahu. Ježíš přináší Boží dar a odpovídá na něj ten, kdo ho přijme. Ježíš to shrnuje slovy: „Tvá víra tě zachránila.“

5. Milí bratři a milé sestry, přikázání lásky, které Ježíš zanechal svým učedníkům, se konkrétně naplňuje i ve vztahu k nemocným. Společnost je o to humánnější, oč účinněji se v duchu bratrské lásky dokáže postarat o své trpící a slabé členy. Snažme se dojít tohoto cíle a vytvářejme svět, kde nikdo nezůstane sám, nikdo není vyloučen nebo opuštěn.

Všechny nemocné, všechny pracovníky ve zdravotnictví a všechny, kdo jsou nemocným nablízku, svěřuji přímělu Panny Marie, Matky milosrdenství a Uzdravení nemocných. Kéž z lurdské jeskyně a z nesčetných poutních míst na celém světě posiluje naši víru a naději a kéž nám pomůže postarat se o druhé s bratrskou láskou. Všem rád uděluji své požehnání.

Dáno v Římě u Sv. Jana Lateránského dne 20. prosince 2020, o 4. neděli adventní.

FRANTIŠEK

(zdroj: cirkev.cz)

Z DOPISŮ SV. JANA Z BOHA Z 2. DOPISU VÉVODKYNI DI SESSA

„Berte si příklad z naší Paní Marie, vždy Panny, která ač byla Matkou Boží, Královnou andělů a Paní světa, tkala a pracovala celý den pro svůj dům a v samotě se modlila, aby nás naučila vzdávat po práci díky Pánu našemu Ježíši Kristu, který nám prokazuje tolik milosrdenství tím, že nám poskytuje pokrm, nápoj, oděv a tolik jiných věcí bez naší zásluhy, neboť kdyby on nezasahoval, co by nám byla platná naše práce, naše píle, náš důmysl?“





NOC KOSTELŮ 28. 5. 2021

I když se společenský život církve z velké části omezil a někde i zastavil, stále hledáme nové formy komunikace a sdílení. A to jak při bohoslužbách, tak při dalších aktivitách, na které jsme byli zvyklí. Pánova slova „kde jsou dva nebo tři v mém jménu, já jsem mezi nimi“ samozřejmě platí i v době pandemie, a tak společenství musíme hledat a nabízet, kde to jen jde. Nechceme tedy rezignovat na aktivity, na které jsme byli zvyklí, spíše se pro ně snažíme najít novou formu.

Stejně je to i s Nocí kostelů, kterou organizujeme už od jejího zavedení v Česku. V minulém roce jsme ji

kvůli pandemickým opatřením museli zrušit úplně, v letošním roce ale věříme, že v nějaké formě bude moci proběhnout. V každém případě se ale přizpůsobíme aktuální situaci a opatřením.

V tuto chvíli tedy nedokážeme říci, jak přesně proběhne, ale doporučujeme sledovat webové stránky www.nockostelu.cz, kam budou vkládány aktuální informace a případně i programy jednotlivých kostelů.

Do diářů si však můžete zapsat termín Noci kostelů, který je daný, a to pátek 28. května 2021.

CENY CELESTÝNA OPITZE

Další z aktivit, kterou jsme v minulém roce museli zrušit, je koncert s udílením Cen Celestýna Opitze za vzor v péči o nemocné a potřebné. Laureáty, kteří byli v minulém roce vybráni, chceme představit při koncertu, který připravujeme výjimečně v teplejší části roku. K nim pak chceme přidat i laureáty, které vybereme pro ročník 2021. Stejně jako u Noci kostelů i u této akce bu-

deme moci podrobnější informace zveřejnit až podle vývoje pandemie. Pokud to ale jen trochu bude možné, koncert a udílení třeba i s omezeným počtem hostů proběhne pravděpodobně v neděli 13. června. Jako vždy připravujeme i živý přenos v TV Noe.

Podrobnější informace tedy budeme průběžně dávat na náš web www.milosrdni.cz.

PAPEŽ FRANTIŠEK NA TWITTERU



12. 1. *Společnost je lidská natolik, nakolik se dokáže postarat o své nejzranitelnější a o ty, kteří nejvíce trpí, v duchu bratrské lásky.*

31. 1. *Když sami čteme evangelium s otevřeným srdcem, kousek jeho světla a blahodárné síly se k nám vždycky dostane, prozáří nás, uzdraví, utěší.*

4. 2. *V dnešní době není místo pro lhostejnost. Buď si budeme navzájem bratry a sestrami, anebo se všechno rozpadne. Bratrskost je nová výzva lidskosti, na které musíme pracovat; je to výzva tohoto století.*

8. 2. *Bratrskost je pravý lék na tuto pandemii a mnohá zla, která nás ovlivňují. Spolu s očkováním, bratrskost a naděje jsou lékem, který svět dnes potřebuje.*

14. 2. *Kéž nám přimluva svatých Cyrila a Metoděje, těch, kteří přinesli evangelium slovanskému lidu, pomůže najít nové způsoby sdělování evangelia a křesťanské církve rostou ve své touze kráčet k plné jednotě s respektem k rozdílům mezi lidmi a národy.*

TIRÁŽ

je zpravodaj, který vychází ZDARMA nepravidelně 4× do roka. Vydává ho Hospitálský řád sv. Jana z Boha – Milosrdní bratři. Informuje o životě a aktivitách milosrdných bratří, také o jejich historii, světcích, významných událostech z domova i zahraničí.

V případě zájmu o odběr pište na e-mail: hospitalita@milosrdni.cz nebo na adresu: *Milosrdní bratři, Vídeňská 7, 639 00 Brno.* Nezapomeňte uvést počet výtisků, které chcete odebrat.

Vydává:

Konvent Hospitálského řádu
sv. Jana z Boha – Milosrdných bratří
(pro svoji vnitřní potřebu)
Vídeňská 228/7, 639 00 Brno
IČ: 15531678
e-mail: sekretariat@milosrdni.cz
B. ú. 1341663309/0800
tel./fax.: 543 165 319
www.milosrdni.cz

Registrace:

MK ČR E 20257

Redakce:

Bc. Vít Pospíchal, MPA
Br. Martin Richard Macek, OH

Foto:

Archiv OH

Tisk:

Didot, spol. s r. o.

POMOZTE NÁM VYDÁVAT HOSPITALITU!

Zpravodaj Hospitalita vychází zdarma pro všechny čtenáře. Jeho příprava však obnáší nemalé náklady - od času stráveného při jeho sestavování a psaní článků, korekce, grafické práce, tisk a hromadná korespondence.

Chceme čtenářům poskytnout co nejvyšší kvalitu provedení, stejně jako je tomu i ve zdravotní péči, kterou poskytujeme našim pacientům.

Své příspěvky můžete posílat zde:

č.k.: 1341663309/0800

variabilní symbol: 1111

Za jakékoliv dary budeme velice vděční!

BATIBO, KAMERUN

MISIJNÍ PROJEKT 2021

Milosrdní bratři z Kamerunu naléhavě prosí o pomoc, aby mohli udržet v provozu řádovou nemocnici v Batibo, která po 4 letech ozbrojeného konfliktu vládních a opozičních stran zůstává jako jediná v regionu otevřená pro veřejnost. Mnoho rodin zde bylo vysídleno, mnoho lidí zabito, zemi sužují hluboké sociální a humanitární problémy nehledě na násilí a pronásledování, které se stalo denním chlebem mnoha obyvatel Kamerunu.

Přes všechny bezpečnostní hrozby a drancování poskytla tato nemocnice v roce 2020 péči 13.640 pacientům v mnoha různých životních a zdravotních situacích – asistence u porodu, péče o matky s dětmi, základní zdravotní péče, hospitalizace, traumatologie, diagnostika či v této době aktuální léčba infekčních nemocí. Aby tato péče mohla být zachována, prosí bratři o pomoc. Tamní konflikt a utrpení lidí mezinárodní společenství dlouhodobě přehlíží a globální pandemie koronaviru tomu ještě více nahrává.

Podaří-li se ve světě sehnat **300.000 eur**,
bude provoz nemocnice zajištěn na další **4 roky**.

Všem dárcům předem mnohokrát děkujeme!
Své dary můžete posílat na číslo účtu

1341663309/0800

s variabilním symbolem **2021**



ORDINE OSPEDALIERO di
SAN GIOVANNI DI DIO